

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: V. P.
právně zastoupena JUDr. Julií Šindelářovou, advokátkou se sídlem
Mikulášská 455/9, 326 00 Plzeň
proti

žalovanému: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem Praha
5, Křížová 25, 225 08, pracoviště Plzeň, Lobežská 12, 303 81

v řízení o žalobě ze dne 9. 9. 2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2022, č. j. X. o
přiznání výplaty nemocenského po uplynutí podpůrčí doby

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2022, č. j. X. se zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni k rukám její právní zástupkyně JUDr. Julie Šindelářové, advokátky, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí 3 146 Kč na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 9. 9. 2002 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala přezkoumání ve výroku uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí OSSZ Domažlice (dále jen OSSZ) ze dne 29. 7. 2022 č. j. NP/PD/95/22 ze dne 29. 7. 2022, kterým nebyla žalobkyni přiznána výplata nemocenského po uplynutí podpůrné doby dne 18. 8. 2022.
2. V žalobě žalobkyně uvedla, že byla účastna železniční nehodě, při níž byla těžce zraněna, přičemž z hospitalizace byla propuštěna dne 18. 8. 2021. Dosud je v pracovní neschopnosti, podpůrná doba uplynula dnem 18. 8. 2022. Na základě doporučení ošetřujícího lékaře MUDr. K., jenž potvrdil předpoklad zlepšení zdravotního stavu do tří měsíců po uplynutí podpůrné doby, podala žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrné doby. Rozhodnutím ze dne 29. 7. 2022 OSSZ žalobkyni nepřiznala výplatu nemocenské po uplynutí podpůrné doby, a to na základě posudku o zdravotním stavu ze dne 28. 7. 2022, jež zpracovala MUDr. L. H. pouze z písemných dokladů bez osobní účasti žalobkyně. Na základě jejího odvolání bylo dne 2. 9. 2022 vydáno žalobou napadené rozhodnutí č. j. X., které bylo vypracováno opět pouze na základě písemných dokladů a k lékařské zprávě jejího ošetřujícího lékaře MUDr. K. ze dne 3. 8. 2022 nebylo přihlédnuto. Žalobkyně proto navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Z obsahu vyžádaného spisu České správy sociálního zabezpečení vedeného ohledně žalobkyně vyplývá, že žalobkyně požádala dne 12. 7. 2022 o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrné doby podle ust. § 27 zákona č. 187/2006 Sb. o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
4. Následně byl zpracován Okresní správou sociálního zabezpečení Domažlice dne 28. 7. 2022 posudek o zdravotním stavu žalobkyně, jehož podkladem byly lékařské zprávy ošetřujícího lékaře MUDr. L. K., praktického lékaře a chirurga, Horšovský Týn, ze dne 13. 7. 2022, lékařská zpráva PhDr. V. T., Psychologické ambulance Domažlice s.r.o. ze dne 27. 4. 2022, MUDr. V. J., psychologická ambulance, Domažlice ze dne 10. 6. 2022, Domažlické nemocnice, a.s., Chirurgie – ambulance kontrol, MUDr. P. T., nález ze dne 20. 5. 2022 Ústřední vojenská nemocnice, Vojenská fakultní nemocnice Praha, ORT Klin. ortopedie 1. LF a ÚVN, kpt. MUDr. J. Ch., hospitalizace od 4. 8. 2021 až 18. 8. 2021 a profesní dotazník ze dne 20. 7. 2022. Posudkovým závěrem bylo, že jde o pojištěnce, jehož zdravotní stav odůvodňuje předpoklad, že nabude pracovní schopnost nejpozději dnem uplynutí podpůrné doby, nikoliv až v krátké době po uplynutí podpůrné doby ve smyslu ustanovení § 27 zákona č. 187/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zdravotní stav pojištěnce odůvodňuje předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrné doby.
5. Dne 29. 7. 2022 bylo vydáno rozhodnutí, jímž nebyla žalobkyni přiznána výplata nemocenského po uplynutí podpůrné doby dne 18. 8. 2022. Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že s ohledem na výsledek posouzení zdravotního stavu žalobkyně nebyla naplněna zákonná kritéria pro výplatu nemocenského po uplynutí podpůrné doby při její dočasné pracovní neschopnosti.
6. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 4. 8. 2022 odvolání, v němž namítá, že posudek o jejím zdravotním stavu byl vydán pouze na základě lékařských zpráv, aniž by posudková lékařka žalobkyni viděla a aniž by byl respektován nález ošetřujícího lékaře žalobkyně ze dne 13. 7. 2022 a odkázala na zprávu MUDr. K. ze dne 3. 8. 2022 s tím, že

tento shledává předpoklad, že žalobkyně se bude moci do zaměstnání vrátit reálně do tří měsíců po uplynutí podpůrní doby.

7. Z posudku ze dne 29. 8. 2022 zpracovaného Pracovištěm ČSSZ Plzeň, oddělení lékařské posudkové služby č. j. LPS/2022/1046-NR-PLZ-CSSZ vyplývá, že podkladem pro jeho vypracování byla zdravotnická dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. L. K. a jeho lékařské zprávy ze dne 13. 7. 2022 a ze dne 3. 8. 2022, jež byla připojena k odvolání, dále zpráva PhDr. V. T., Psychologická ambulance Domažlice s.r.o. ze dne 27. 4. 2022, zpráva MUDr. V. J., psychologická ambulance, Domažlice ze dne 10. 6. 2022 a 2. 6. 2022, zpráva Domažlické nemocnice, a.s., Chirurgie – ambulance kontrol, zpráva MUDr. P. T. ze dne 20. 5. 2022, zpráva Ústřední Vojenské nemocnice, Vojenské fakultní nemocnice Praha, ORT Klin. Ortopedie a ÚVN, kpt. MUDr. J. Ch., hospitalizace od 4. 8. 2021 až 18. 8. 2021, profesní dotazník ze dne 20.7.2022. Lékařka ČSSZ MUDr. I. K. přezkoumala posudkový závěr oddělení LPS OSSZ Domažlice ze dne 28. 7. 2022, že zdravotní stav žalobkyně odůvodňuje předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrní doby, nikoliv až v krátké době po jejím uplynutí ve smyslu § 27 zákona č. 187/2006 Sb.. Dle posudkového zhodnocení dospěla lékařka po prostudování podkladové dokumentace ke stejnému závěru jako oddělení LPS OSSZ Domažlice, tedy že u žalobkyně není splněna podmínka dle ustanovení § 27 zákona č. 187/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pro výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby, s tím rozdílem, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podle zákona o důchodovém pojištění, přičemž zdravotní stav pojištěnce odůvodňuje předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrní doby. Zároveň je v posudku uvedeno, že k datu 18. 8. 2022 – konci podpůrní doby – odpovídala posuzovaná osoba dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu, a proto nelze dle platného nemocenského zákona prodloužit podpůrní dobu a posuzovaná osoba bude posouzena dle platného důchodového zákona a bude stanoven procentuální pokles pracovní schopnosti.
8. Žalovaný na základě uvedeného posudku vydal rozhodnutí č. j. X. ze dne 2. 9. 2022, jímž odvolání žalobkyně zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil s odvoláním na závěry výše uvedeného posudku, zároveň se vypořádal s námitkou žalobkyně týkající se její osobní nepřítomnosti při procesu posouzení. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, jež je předmětem tohoto řízení.
9. Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 5. 10. 2022 zrekapituloval průběh správního řízení s tím, že s ohledem na podanou žalobu požádal lékařku oddělení lékařské posudkové služby ČSSZ, pracoviště Plzeň, MUDr. I. K. o její odborné vyjádření k žalobním námitkám. Lékařka dne 16. 9. 2022 uvedla, že po opětovném prostudování doložené dokumentace dospěla k závěru, že není důvod měnit svůj názor. U žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, což je důvod, proč nebyla prodloužena podpůrní doba, ale k datu skončení podpůrní doby byla uznána invalidní v I. stupni. Žalobkyně byla posuzována k datu 29. 8. 2022, nález MUDr. K. citovala v podkladech a samozřejmě jej při posuzování vzala v úvahu. Žalobkyně byla dne 15. 9. 2022 posouzena na OSSZ Domažlice v rámci invalidity a od 19. 8. 2022 je invalidní v prvním stupni pro poststresovou poruchu v rámci stavu po polytraumatu. Datum vzniku byl dán dnem po skončení výplaty nemocenského, tj. 19. 8. 2022. Pro účely posouzení zdravotního stavu lékařem orgánu sociálního zabezpečení se dle vyjádření lékařky vychází zejména z nálezů ošetřujících lékařů, popř. z výsledků funkčních vyšetření. Lékař oddělení lékařské posudkové služby má dle vyjádření uvedené lékařky k dispozici dostatečnou a aktuální lékařskou dokumentaci, zejména nálezy ošetřujícího lékaře, u kterého je posuzovaný registrován,

případně výsledky funkčních a jiných odborných vyšetření, tím je splněn základní předpoklad k posouzení zdravotního stavu. Přítomnost posuzované osoby není nezbytná. Lékařka uzavřela, že posouzení žalobkyně proběhlo v nepřítomnosti na základě dostačující dokumentace. Žalovaný konstatoval, že při vydání napadeného rozhodnutí vycházel z podkladů a rozhodnutí OSSZ Domažlice ze dne 29. 7. 2022 a z posudku o zdravotním stavu č. j. LPS/2022/1046-NR-PLZ-CSSZ, který vypracoval lékař odvolacího orgánu ČSSZ, pracoviště Plzeň dne 29. 8. 2022, jenž neshledal důvody pro vyhovění odvolání žalobkyně. Závěr rozhodnutí je v souladu s výsledky posouzení zdravotního stavu žalobkyně odbornými lékaři v prvostupňovém i druhostupňovém řízení, které shledává jako objektivní a dostačující. Na základě těchto skutečností žalovaný považuje napadené rozhodnutí za věcně správné a v souladu se zákonem a žalobní námitky za nedůvodné. Navrhl proto, aby byla žaloba zamítnuta.

10. Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen správní orgán). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s., tedy v této věci k datu 2. 9. 2022, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
11. Dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
12. Dle § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
13. Podmínky nároku na výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby jsou stanoveny v § 27 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, dle něhož po uplynutí podpůrní doby stanovené podle § 26 se nemocenské vyplácí na základě žádosti pojištěnce po dobu stanovenou v rozhodnutí orgánu nemocenského pojištění podle vyjádření lékaře orgánu nemocenského pojištění, který vyplácí nemocenské, pokud lze očekávat, že pojištěnec v krátké době, nejdéle však v době 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrní doby stanovené podle § 26 nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti, takto lze postupovat i opakovaně, přičemž při jednotlivém prodloužení výplaty nemocenského nesmí být doba tohoto prodloužení delší než 3 měsíce. Nemocenské lze podle věty první vyplácet celkem nejdéle po dobu 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrní doby stanovené podle § 26.

14. Podle § 26 odstavec 1 věta první zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění podpůrcí doba u nemocenského začíná 15. kalendářním dnem trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo 15. kalendářním dnem nařízení karantény a končí dnem, jímž končí dočasná pracovní neschopnost nebo nařízená karanténa, pokud nárok na nemocenské trvá až do tohoto dne, podpůrcí doba však trvá nejdéle 380 kalendářních dnů ode dne vzniku dočasné pracovní neschopnosti nebo nařízení karantény, pokud se dále nestanoví jinak
15. V této věci se žalobkyně podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí OSSZ Domažlice, kterým nebyla přiznána výplata nemocenského po uplynutí podpůrcí doby dne 18. 8. 2022 s odůvodněním, že s ohledem na výsledek posouzení zdravotního stavu žalobkyně nebyla naplněna zákonná kritéria pro výplatu nemocenského po uplynutí podpůrcí doby při její dočasné pracovní neschopnosti.
16. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
17. Důvodem je, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2022 neobsahuje dostatek důvodů pro jeho vydání a to zejména proto, že posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 29. 8. 2022, jenž byl stěžejním podkladem pro vydání rozhodnutí, vyžaduje dle názoru soudu zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). Soud proto rozhodl rozsudkem bez jednání ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
18. Posudek o zdravotním stavu žalobkyně č. j. LPS/2022/1278-DO-CSSZ ze dne 28. 7. 2022 vypracovaný OSSZ Domažlice, z něhož vycházel správní orgán I. stupně, dospěl k závěru, že žalobkyně je pojištěncem, u něhož lze očekávat, že nabude pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrcí doby a nikoliv až v krátké době po jejím uplynutí a její zdravotní stav tak odůvodňuje předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrcí doby, přičemž z tohoto závěru vycházelo rozhodnutí č. j. 44001/013575/22/110/So ze dne 29. 7. 2022, jímž bylo rozhodnuto o tom, že se výplata nemocenského po uplynutí podpůrcí doby dne 18. 8. 2022 z uvedeného důvodu nepřiznává. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí odvolání, v němž argumentovala tím, že posudková lékařka vycházela pouze z lékařských zpráv, aniž by žalobkyni viděla. Namítla, že podle nálezu ošetřujícího lékaře MUDr. K. ze dne 3. 8. 2022, jež k odvolání přiložila, je předpoklad, že se bude moci vrátit do zaměstnání reálně do tří měsíců po uplynutí podpůrcí doby, a proto žádala, aby jí byla výplata nemocenského po uplynutí podpůrcí doby dne 18. 8. 2022 přiznána.
19. V posudkovém zhodnocení obsaženém v posudku č. j. LPS/2022/1046-NR-PLZ-CSSZ ze dne 29. 8. 2022, jenž byl vypracován pracovištěm ČSSZ Plzeň, oddělení lékařské posudkové služby, a jehož podkladem byla i výše zmíněná zpráva ze dne 3. 8. 2022, kterou žalobkyně ve svém odvolání argumentovala, je uvedeno, že k datu 18. 8. 2022 – konci podpůrcí doby – odpovídala žalobkyně dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu, a proto nelze dle platného nemocenského zákona prodloužit podpůrcí dobu a žalobkyně bude posouzena dle platného důchodového zákona a bude stanoven procentuální pokles pracovní schopnosti. Byl přijat posudkový závěr, že žalobkyně je pojištěncem, u něhož není splněna podmínka dle ustanovení § 27 zákona č. 187/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pro výplatu nemocenského po uplynutí podpůrcí doby, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podle zákona o důchodovém pojištění. Zároveň je konstatováno, že zdravotní stav žalobkyně odůvodňuje předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrcí doby. Posudek obsahuje výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu žalobkyně, z nichž orgány, jež posudky

vypracovaly, při posouzení zdravotního stavu vycházely, dále posudek obsahuje skutková zjištění, k nimž orgán při posuzování zdravotního stavu dospěl, posudkové zhodnocení a posudkový závěr.

20. Soud má po posouzení věci za to, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ žalobou napadeného rozhodnutí, nebyl v posudku v dostatečném rozsahu popsán a v posudku přijaté závěry nejsou dostatečným a tedy logickým a srozumitelným způsobem odůvodněny. K závěru, že v odvolacím správním řízení provedené důkazy potřebné pro rozhodnutí věci jsou úplné a přesvědčivé, lze dospět pouze tehdy, pokud se vypracovaný posudek, z něhož žalovaný vycházel, vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně těch, jež ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobkyně namítala. Je třeba, aby přijatý posudkový závěr byl přesvědčivý pro účastníka i pro správní orgán a tento nárok posudek o zdravotním stavu žalobkyně, jenž byl vypracován v rámci odvolacího řízení, dle názoru soudu nesplňuje, a proto jej nelze považovat za dostatečně vypovídající, úplný a přesvědčivý.
21. Žalobkyně v žalobě namítá, že žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrcí doby podala na základě doporučení ošetřujícího lékaře MUDr. L. K., který potvrdil předpoklad zlepšení zdravotního stavu do třech měsíců po uplynutí podpůrcí doby, přičemž k jeho lékařské zprávě ze dne 3. 8. 2022 nebylo přihlédnuto. Soud se v tuto chvíli není schopen vyjádřit k důvodnosti této námitky, neboť z posudku vypracovaného v rámci odvolacího řízení dne 29. 8. 2022 sice vyplývá, že uvedená lékařská zpráva byla jedním z podkladů pro vypracování posudku, avšak v posudku absentuje shrnutí jejího obsahu i zhodnocení jejího vlivu na přijatý posudkový závěr a to za situace, kdy tato zpráva nebyla podkladem pro vypracování předchozího posudku ze dne 28. 7. 2022, na jehož závěry je v posudku odkázáno. Stejně tak soud postrádá zhodnocení z ostatních zpráv zjištěného skutkového stavu a jeho vlivu na přijatý posudkový závěr.
22. V důsledku této skutečnosti soud shledává v posudku přijatý závěr nedostatečně odůvodněným, a proto nepřezkoumatelným a v důsledku toho i nepřesvědčivým. Díky tomu je i žalobou napadené rozhodnutí, jež vycházelo zejména z uvedeného posouzení, zatíženo vadou. Z tohoto důvodu je nezbytné posudek řádně doplnit a odůvodnit ve smyslu vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách.
23. Námitku žalobkyně týkající se její osobní neúčasti při posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem soud neshledal důvodnou, neboť právní úprava v ustanovení § 8 a § 16a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, obligatorně nezakotvuje osobní účast posuzované osoby. V té souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. června 2012 č. j. 6 Ads 1/2012 – 34, v němž se soud „zaobíral námitkou stěžovatele, že při posuzování zdravotního stavu před OSSZ Teplice nebyl podroben zdravotní prohlídce. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na § 8 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., zákon o provádění a organizaci sociálního zabezpečení podle kterého OSSZ při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti fyzických osob pro účely invalidity vychází zejména z nálezu ošetřujícího lékaře, popřípadě výsledků funkčních vyšetření a výsledků vlastního vyšetření lékaře, který plní úkoly okresní správy sociálního zabezpečení, a z podkladů stanovených jinými právními předpisy. Obligatorní osobní vyšetření posuzované osoby posudkovým lékařem OSSZ tedy zákon nepředpokládá, jedná se pouze o možnost, již je posudkový lékař oprávněn využít podle své vlastní úvahy.“ Na projednávanou věc se zmíněná judikatura vztahuje, přičemž ani okolnosti daného případu nedeklarují pochybení

v důsledku neosobní účasti žalobkyně při posudkovém hodnocení.

24. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí žalovaného bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečně odůvodněném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Žalovaný tedy vyžádá doplnění posudku ze dne 29. 8. 2022 ve shora naznačeném směru (případně připojí i tento rozsudek pro lepší orientaci komise pro doplnění posudku) a po jeho doplnění znovu ve věci rozhodne. Tímto právním názorem soudu je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto tak, že nárok na náhradu nákladů řízení má žalobkyně, jež byla ve sporu právně zastoupena (výrok II. rozsudku) dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně, jež byla právně zastoupena, požadovala přiznání náhrady nákladů řízení ve výši 3 146 Kč zahrnující dva úkony právní služby po 1 000 Kč za přípravu, převzetí věci a sepsání žaloby dle § 9 odst. 2 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., 2 režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 21 % DPH z uvedených částek, jehož je právní zástupkyně žalobkyně plátcem a to ve výši 546 Kč. Ke splnění povinnosti byla žalované stanovena delší pariční lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 30. 11. 2022

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně